

El manament nou: «Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat»

El manament nou és la síntesi de la novetat cristiana. Jesús proposa capgirar els valors del món (la força, el poder, el domini) i assumir un nou manament: l'amor que dona fruit.

«Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

Joan 15, 12-17

El manament nou de Jesús apareix dues vegades a l'evangeli de Joan, en el text precedent i a 13,34-35: «Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres.» És important el context d'aquest manament: quan Jesús celebra l'últim sopar amb els seus deixebles i ja sap que el mataran, vol expressar el que és el nucli de la seva doctrina, val a dir, el que la fa diferent.

La seva proposta és transformadora. En un món de violència i d'agressivitat constant ens suggereix que les relacions humanes prenguin un altre punt de referència: l'estimació. Però no és un model humà d'estimació, que podria ser interessada. Diu que cal estimar «Tal com jo us he estimat». No es tracta que socialment o en la vida privada ens suportem o que tinguem una vida més o menys agradable. Estimar l'altre com Jesús estima, pressuposa estimar-lo sense condició ni prejudici, estimar-lo sempre, estimar-lo fins l'extrem; perquè Ell ho ha fet i ho fa així. Va molt més allà d'una invitació a mantenir bones relacions mútues, a evitar fer-li mal a algú, a guardar bones formes i conrear envers l'altre bons sentiments.

El manament nou demana que el cristià actuï segons un amor:

- a) Gratuït, que no espera res a canvi, que no fa negoci amb l'amor.
- b) Universal, que no es limita 'als meus', sinó que arriba al foraster, a l'oprimit, al pobre i fins i tot als enemics.

Ramon Alcoberro

Aquesta doctrina és central en la comprensió del missatge de Jesús segons els primers cristians i la trobem també a la primera carta de Joan 19-21: *«Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres. Si algú afirmava: 'Jo estimo Déu', però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu. Aquest és el manament que hem rebut de Jesús: qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà.»*

Sobre aquest nou manament és important comprendre dues coses. En primer lloc, que no té un contingut jurídic. No és una llei que pugui ser exigida davant cap tribunal. En l'original grec la paraula que traduïm per "manament" és «*entolè*» que significa precepte, consell, instrucció, o prescripció. No es tracta d'una obligació exterior, sinó interior.

Quan Joan parla de la llei de Moisès no usa «*entolè*», sinó «*nomos*», que és un concepte jurídic. Això permet entendre una altra qüestió significativa. El manament de Jesús és "nou" no en contrast amb "l'antic", sinó amb el "vell". La 1ª carta de Joan (2,7-9) diu:

«Estimats, el manament que us escric no és nou, sinó antic: vosaltres el teniu des del principi. Aquest manament és la paraula que va escoltar. Però, d'altra banda, el manament és nou, i es realitza tant en Jesucrist com en vosaltres, perquè la foscor es retira i ja resplendeix la llum veritable. El qui afirma que està en la llum, però odia el seu germà, encara està en la foscor.»

S'acostuma a explicar aquest joc de paraules considerant que Jesús demana un tipus d'ésser humà "nou" (no egoista, no agressiu) i, per tant, està contra "l'home vell", que no estima. Però per a Jesús la llei jueva ja incloïa també la idea d'estimar per tant el "manament nou" ve d'antic, en la mesura que realitza el que sempre –des de l'eternitat– ha volgut Déu per als humans: l'amor i la pau universal.